

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobkyně: **MUDr. M. D.,**
bytem X,

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2024, č. j. MPSV-2024/227200-911,

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného o zamítnutí jejího odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky pro hl. m. Prahu, č. 43439/2024/AAE ze dne 15. 7. 2024, o odnětí doplatku na bydlení od 1. 12. 2023. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno.
2. Žalobkyně v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 16 Ad 14/2024 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 4. 2024 č. j. MPSV-2024/96101-911 a z téhož dne č. j. MPSV-2024/96120-911, v rámci doplnění žaloby nově namítla nezákonnost dalších dvou souvisejících následně vydaných rozhodnutí žalovaného. Soud posoudil toto sdělení žalobkyně jako žalobu proti dalším dvěma rozhodnutím, proto usnesením ze dne 14. 7. 2025, č. j. 16 Ad 14/2024 -35 vyloučil obě věci k samostatnému projednání, a to pod sp. zn. 16 Ad 18/2025 (doplatek na bydlení, rozhodnutí ze dne 21. 10. 2024) a 16 Ad 19/2025 (příspěvek na živobytí, rozhodnutí ze dne 14. 10. 2024).
3. Co se týče napadeného rozhodnutí ze dne 21. 10. 2024 týkajícího se doplatku na bydlení, žalobkyně namítla, že nerozumí tomu, jak jí bylo možné tímto rozhodnutím odejmout dávku, když jí dříve nebyla přiznána. Dále žalobkyně uvedla, že má podezření, že nebyl respektován názor zdejšího soudu uvedený např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2024, č. j. 13 Ad 18/2023 – 50.
4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Soudu sdělil, že žalobkyni byl doplatek na bydlení přiznán na základě žádosti ze dne 23. 10. 2023 rozhodnutím ze dne 2. 7. 2024. Dále byl doplatek posouzen a vyplacen v listopadu 2023. V nyní projednávaném případě se tak jednalo o pokračující dávku přiznanou od října 2023. V prosinci byl žalobkyni odejmut příspěvek na živobytí z důvodu vysokých příjmů rozhodnutím ze dne 2. 7. 2024, proti kterému podala žalobkyně odvolání, které ale bylo zamítnuto, a to rozhodnutím ze dne 14. 10. 2024, č. j. MPSV-2024/223495-911, věc řešena u zdejšího soudu pod sp. zn. 16 Ad 19/2025. Z tohoto důvodu žalobkyně nesplnila podmínku pro nárok na doplatek na bydlení dle § 33 odst. 2 věty první zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, (dále jen „ZPHN“). Správní orgán posuzoval, jestli je možné jej žalobkyni přiznat dle téhož ustanovení věty druhé. Pro výpočet byly použity stejné hodnoty jako u příspěvku na živobytí, tedy příjem po odečtení přiměřených nákladů na bydlení, v daném případě v maximální zákonné výši 35 % z příjmu, tedy $34\,515,63 - 12\,080,47 = 22\,435,16$ Kč, částka živobytí 9 748 Kč a 1,3násobek částky živobytí 12 672 Kč. Příjem byl vyšší než 1,3násobek částky živobytí a nárok na dávku zanikl. K námitce žalobkyně, že nerozumí, jak mohla být odejmuta dávka, která předchozím rozhodnutím nebyla přiznána (č. j. MPSV-2024/96120-911), žalovaný sdělil, že žalobkyně podává žádost o dávku každý měsíc. Je-li jí dávka přiznána, je nárok automaticky posouzen i v následujících měsících, tzv. pokračující dávka, pokud současně podá novou žádost, posuzuje se nárok v daném kalendářním měsíci podruhé. K této situaci došlo i v prosinci 2023, kdy rozhodnutí č. j. MPSV-2024/96120-911 bylo přezkoumáno zdejším soudem v řízení pod sp. zn. 16 Ad 14/2024. K námitce žalobkyně ohledně nerespektování rozsudku ze dne 25. 1. 2024 žalovaný uvedl, že žalobkyně tuto námitku nespecifikovala. Žalovaný tak dodal, že v tomto rozsudku soud řešil náklady na bydlení v situaci, kdy nárok na doplatek žalobkyni vznikl, zatímco v nyní řešené věci tomu tak nebylo, proto konkrétní náklady na bydlení nebyly zohledňovány.
5. Ze spisového materiálu vyplynuly následující pro řízení podstatné skutečnosti.

6. Žalobkyni byl rozhodnutím ze dne 2. 7. 2024 přiznán doplatek na bydlení od října 2023, a to na základě její žádosti ze dne 23. 10. 2023. Nárok na tuto dávku byl následně správními orgány opětovně zkoumán za další měsíc, tj. i měsíc prosinec 2023.
7. Rozhodnutím č. j. 43439/2024/AAE ze dne 15. 7. 2024, správní orgán I. st. rozhodl o odnětí doplatku na bydlení od 1. 12. 2023. Toto rozhodnutí bylo napadeným rozhodnutím potvrzeno.
8. Vedle toho podala žalobkyně dne 11. 12. 2023 znovu žádost o doplatek na bydlení na měsíc prosinec 2023. Tento nárok byl posouzen rozhodnutím správního orgánu I. st. č. j. 4520/2024/AAE ze dne 30. 1. 2024, kterým bylo rozhodnuto o nepřiznání dávky doplatek na bydlení na základě žádosti ze dne 11. 12. 2023. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím ze dne 18. 4. 2024, č. j. MPSV-2024/96120-911. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně žalobu, která byla zdejším soudem zamítnuta – rozsudek ze dne 4. 8. 2025, č. j. 16 Ad 14/2024 – 37.
9. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.
10. Podle § 2 odst. 2 ZPHN *osoba se nachází v hmotné nouzi, není-li dále stanoveno jinak, jestliže její příjem a příjem společně posuzovaných osob a) po odečtení přiměřených nákladů na bydlení (§ 9 odst. 2) nedosahuje částky živobytí (§ 24), nebo b) dosahuje sám nebo spolu s příspěvkem na živobytí podle § 4 odst. 1 písm. a) částek živobytí, ale nepostačuje k zabezpečení odůvodněných nákladů na bydlení (§ 34) a služeb s bydlením bezprostředně spojených (dále jen „odůvodněné náklady na bydlení“), přičemž si nemůže tento příjem zvýšit vzhledem ke svému věku, zdravotnímu stavu nebo z jiných vážných důvodů vlastním přičiněním a zabezpečení jejich základních životních podmínek je tak vážně ohroženo.*
11. Podle § 9 odst. 1 písm. a) *téhož zákona pro účely tohoto zákona se za příjem, není-li dále stanoveno jinak, považuje 70 % příjmu z důchodů poskytovaných v rámci důchodového pojištění, příjmu ze závislé činnosti podle zákona upravujícího daně z příjmů, a to po odpočtu daně z příjmů fyzických osob a pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, a ze mzdových nároků vyplácených krajskou pobočkou Úřadu práce podle zákona o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů.*
12. Podle § 9 odst. 2 *téhož zákona příjmem osoby nebo společně posuzovaných osob se pro účely příspěvku na živobytí rozumí příjem podle odstavce 1 snížený o přiměřené náklady na bydlení; za přiměřené náklady na bydlení se pro účely tohoto zákona považují odůvodněné náklady na bydlení (§ 34), nejvýše však do výše 30 %, a v hlavním městě Praze do výše 35 % příjmu osoby nebo společně posuzovaných osob. Do odůvodněných nákladů na bydlení se pro účely příspěvku na živobytí započítávají v případech, kdy nelze zjistit přesnou výši těchto nákladů podle § 34, ale dotyčná osoba takové náklady prokazatelně vynakládá, náklady až do výše, která je v místě obvyklá, avšak maximálně do výše 75 % normativních nákladů na bydlení podle zákona o státní sociální podpoře).*
13. Podle § 10 odst. 2 *zákona ve znění účinném do 31. 12. 2023 rozhodným obdobím, za které se zjišťuje příjem v případě podání žádosti o dávku, je u opakujících se dávek období 3 kalendářních měsíců předcházejících aktuálnímu kalendářnímu měsíci; pokud však došlo u osoby nebo alespoň u jedné ze společně posuzovaných osob k podstatnému poklesu příjmu, a podstatný pokles příjmu*

v aktuálním kalendářním měsíci nadále trvá, rozhodné období počíná kalendářním měsícem, ve kterém k podstatnému poklesu příjmu došlo, nejdříve však kalendářním měsícem, který o 2 kalendářní měsíce předchází aktuálnímu kalendářnímu měsíci a končí aktuálním kalendářním měsícem; za podstatný pokles příjmu se považuje zejména ztráta příjmu z výdělečné činnosti, ukončení výplaty podpory v nezaměstnanosti nebo podpory při rekvalifikaci a ukončení výplaty rodičovského příspěvku.

14. Podle § 10 odst. 2 zákona rozhodným obdobím, za které se zjišťuje příjem v případě podání žádosti o dávku, je u opakujících se dávek období 3 kalendářních měsíců předcházejících aktuálnímu kalendářnímu měsíci; pokud však došlo u osoby nebo alespoň u jedné ze společně posuzovaných osob k podstatnému poklesu příjmu, a podstatný pokles příjmu v aktuálním kalendářním měsíci nadále trvá, rozhodné období počíná kalendářním měsícem, ve kterém k podstatnému poklesu příjmu došlo, nejdříve však kalendářním měsícem, který o 2 kalendářní měsíce předchází aktuálnímu kalendářnímu měsíci a končí aktuálním kalendářním měsícem; za podstatný pokles příjmu se považuje snížení nebo ztráta měsíčně se opakujícího příjmu alespoň o jednu třetinu, a to zejména příjmu z výdělečné činnosti, z podpory v nezaměstnanosti nebo podpory při rekvalifikaci, z rodičovského příspěvku nebo z dávek nemocenského pojištění.
15. Podle § 10 odst. 3 zákona rozhodným obdobím, za které se zjišťuje příjem v průběhu poskytování opakující se dávky, je období kalendářního měsíce předcházejícího aktuálnímu kalendářnímu měsíci.
16. Podle § 10 odst. 6 písm. a) zákona o pomoci v hmotné nouzi rozhodným obdobím, za které se zjišťuje plnění ostatních podmínek v případě podání žádosti o opakující se dávku, je aktuální kalendářní měsíc.
17. Podle § 10 odst. 6 písm. b) zákona o pomoci v hmotné nouzi rozhodným obdobím, za které se zjišťuje plnění ostatních podmínek v průběhu poskytování opakující se dávky, je kalendářní měsíc předcházející aktuálnímu kalendářnímu měsíci, s výjimkou zjišťování odůvodněných nákladů na bydlení, kdy je rozhodným obdobím aktuální kalendářní měsíc.
18. Podle § 21 odst. 1 zákona nárok na příspěvek na živobytí má osoba v hmotné nouzi podle § 2 odst. 2 písm. a), jestliže její příjem a příjem společně posuzovaných osob (§ 9 odst. 2) nedosahuje částky živobytí posuzovaných osob.
19. Podle § 23 písm. a) zákona výše příspěvku na živobytí činí, není-li dále stanoveno jinak, za kalendářní měsíc rozdíl mezi částkou živobytí osoby (§ 24 odst. 1) a příjmem osoby (§ 9 odst. 2), není-li osoba společně posuzována s jinými osobami (§ 2 odst. 1).
20. Podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona částka živobytí osoby činí u nezaopatřeného dítěte, u poživatele starobního důchodu, u osoby invalidní ve třetím stupni a u osoby starší 68 let částku životního minima, popřípadě zvýšenou podle § 29.
21. Podle § 29 zákona částka živobytí osoby se zvyšuje, pokud zdravotní stav osoby vyžaduje podle doporučení příslušného odborného lékaře zvýšené náklady na dietní stravování, měsíčně o částku, kterou pro jednotlivé typy diet stanoví prováděcí právní předpis. Prováděcí právní předpis dále stanoví odbornost lékaře, který je příslušný k potvrzení potřeby příslušného typu diety.
22. Podle § 33 odst. 1 zákona nárok na doplatek na bydlení má vlastník bytu, který jej užívá, nebo jiná osoba, která užívá byt na základě smlouvy, rozhodnutí, nebo jiného právního titulu, jestliže by po úhradě odůvodněných nákladů na bydlení snížených o příspěvek na bydlení podle jiného právního předpisu byl a) příjem vlastníka bytu nebo jiné osoby, která užívá byt, zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí nižší než částka živobytí osoby (§ 24), nebo b) příjem společně

posuzovaných osob zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí nižší než částka živobytí společně posuzovaných osob (§ 24); právní titul k užívání bytu je přitom nezbytné prokázat písemným dokladem, přičemž předložení čestného prohlášení k tomuto účelu nestačí.

23. Podle § 33 odst. 2 zákona podmínkou nároku na doplatek na bydlení je získání nároku na příspěvek na živobytí. Doplatek na bydlení lze přiznat s přihlédnutím k jejím celkovým sociálním a majetkovým poměrům také osobě, které příspěvek na živobytí nebyl přiznán z důvodu, že příjem osoby a společně posuzovaných osob přesáhl částku živobytí osoby a společně posuzovaných osob, ale nepřesáhl 1,3násobek částky živobytí osoby a společně posuzovaných osob.
24. Podle § 34 písm. c) zákona o pomoci v hmotné nouzi do odůvodněných nákladů na bydlení se započítávají úhrada prokazatelné nezbytné spotřeby energií; úhradou prokazatelné nezbytné spotřeby energií se rozumí úhrada dodávky a spotřeby elektrické energie, plynu, případně výdaje na další druhy paliv, a to ve výši, která je v místě obvyklá; výše úhrady za prokazatelnou nezbytnou spotřebu energií se stanoví jako průměrná cena za dodávku energií pro bytovou jednotku určité velikosti podle sdělení příslušných dodavatelů těchto energií, nejvýše však ve výši skutečných úhrad; v odůvodněných případech lze navýšit takto zjištěné částky až o 10 %; za odůvodněný případ se považuje zejména dlouhodobý nepříznivý zdravotní stav.
25. Podle § 35 zákona výše doplatku na bydlení za kalendářní měsíc činí rozdíl mezi částkou odůvodněných nákladů na bydlení, sníženou o příspěvek na bydlení vyplacený v měsíci bezprostředně předcházejícím aktuálnímu kalendářnímu měsíci, a částkou, o kterou příjem a) osoby (§ 9 odst. 1) zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí převyšuje částku živobytí osoby, nebo b) osoby a společně posuzovaných osob (§ 9 odst. 1) zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí převyšuje částku živobytí společně posuzovaných osob; pokud však v rámci společně posuzovaných osob, které jsou posuzovány pro účely pomoci v hmotné nouzi, není některá z osob považována za osobu v hmotné nouzi nebo není oprávněnou osobou, stanoví se výše doplatku na bydlení s poměrnou částí příspěvku na živobytí připadající na osobu, která není považována za osobu v hmotné nouzi nebo není oprávněnou osobou.
26. Žalobkyně předně namítla, že nerozumí tomu, jak jí mohla být odňata dávka, která jí nebyla dříve ani přiznána.
27. K té soud uvádí, že se musí pozastavit nad některými časovými návaznostmi v postupu žalovaného. Soud předně považuje za podivné, že o žádosti ze dne 23. 10. 2023 správní orgán I. st. rozhodl až v letních měsících roku 2024, zatímco o pozdějších žádostech žalobkyně z listopadu a prosince 2023 rozhodoval již v lednu a únoru 2024. Soud by očekával, že tomu bude právě naopak, aby byla časová souslednost žádostí o rozhodování o nich alespoň v této první rovině zachována, neboť soud si je vědom toho, že druhotně může docházet k rušení jednotlivých rozhodnutí, což může uvedenou souslednost narušit.
28. V návaznosti na tyto závěry lze nicméně konstatovat, že žalobní námitka je nedůvodná, neboť tomu není tak, jak namítá žalobkyně, že by žalovaný odňal dávku, kterou jí předtím nepřiznal. Je nicméně pravdou, že postup žalovaného přehlednosti stavu věci nepomohl a lze jen stěží vytvořit srozumitelnou časovou řadu jeho kroků, což je dáno právě poněkud nelogickým postupem správního orgánu I. st., který rozhodoval o pozdějších žádostech dříve. Soud sice rozumí tomu, že v případě žalobkyně nemusí být vedení evidence o všech jejích žádostech rozhodně snadné, nicméně dané nemůže zcela rozvrátit přehlednost jednotlivých řízení.

29. Soud pro ilustraci uvádí následující přehled časových událostí tak, jak je zjistil ze správního spisu a jak je mu dále známo z jeho činnosti. Co se týče doplatku na bydlení, soud uvádí následující. Tučně je označena „základní linie“ – tj. průběh řízení o žádosti ze dne 23. 10. 2023 (pokračující dávka). Ostatní dvě žádosti jsou odlišeny sklonem písma.
30. **23. 10. 2023 žádost o doplatek na bydlení**
27. 11. 2023 další žádost o doplatek na bydlení
- 11. 12. 2023 další žádost o doplatek na bydlení*
- 30. 1. 2024 nepřiznán doplatek na bydlení dle žádosti ze dne 11. 12. 2023*
14. 2. 2024 doplatek na bydlení nebyl přiznán
- 18. 4. 2024 potvrzeno rozhodnutí o nepřiznání doplatku dle žádosti z 11. 12. 2023*
9. 5. 2024 zrušeno rozhodnutí o nepřiznání
- 2. 7. 2024 přiznán doplatek na bydlení od října 2023 na základě žádosti z 23. 10. 2023**
- 2. 7. 2024 oznámení o zvýšení doplatku od 1. 11. 2023**
2. 7. 2024 zastavení řízení o žádosti ze dne 27. 11. 2023 pro duplicitu
- 15. 7. 2024 rozhodnutí o odnětí doplatku na bydlení od 1. 12. 2023**
2. 10. 2024 potvrzeno rozhodnutí o zastavení
- 21. 10. 2024 potvrzení rozhodnutí o odnětí doplatku od 1. 12. 2023**
- rozsudek sp. zn. 16 Ad 32/2024 – zamítnutí žaloby proti rozhodnutí ze dne 2. 10. 2024
- rozsudek sp. zn. 16 Ad 14/2024 – zamítnutí žaloby proti rozhodnutí ze dne 18. 4. 2024.*
31. Předmětem nyní projednávané věci je rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2024 o potvrzení rozhodnutí správního orgánu I. st. ze dne 15. 7. 2024 o odnětí doplatku na bydlení žalobkyni od 1. 12. 2023. Toto rozhodnutí se vztahovalo k rozhodnutí o žádosti ze dne 23. 10. 2023, o které bylo rozhodnuto dne 2. 7. 2024, a kterým byl doplatek přiznán. Žalobkyni lze sdělit, že rozhodnutím ze dne 2. 7. 2024 bylo rozhodnuto o její žádosti ze dne 23. 10. 2023 kladně s tím, že jí byl doplatek přiznán od října 2023, kdy jí byl dále navýšen od listopadu 2023. Doplatek na bydlení byl tzv. opakující se dávkou, o kterou žalobkyně požádala, a poté byla výše nároku opakovaně znovu předmětem přezkumu i v dalších měsících – pokračující dávka. Rozhodné období pro posouzení nové žádosti jsou tři měsíce, když se ale dávka opakuje, je to v případě další žádosti již pouze jeden měsíc, tedy v nyní projednávané věci jde o rozhodnutí o odnětí pokračující opakující se dávky od prosince 2023, proto rozhodný byl jen jeden kalendářní měsíc – listopad 2023.
32. Soud pro dokreslení uvádí, že žalobkyně se u zdejšího soudu bránila dále žalobou proti rozhodnutí o nepřiznání doplatku na bydlení od prosince na základě její žádosti z 11. 12. 2023 (rozhodnutí v prvním stupni 30. 1. 2024, potvrzeno 18. 4. 2024, vedeno u zdejšího soudu pod sp. zn. 16 Ad 14/2024 – žaloba zamítnuta). Žalobkyně touto žádostí ze dne 11. 12. 2023 žádala o doplatek od prosince 2023. Jak soud již uvedl, je poměrně nelogické, pokud o žádosti o doplatek ze dne 23. 10. 2023 bylo rozhodnuto v červenci 2024, ačkoli o další žádosti žalobkyně o tutéž dávku od prosince 2023 bylo rozhodnuto již v lednu (v dubnu ve druhém stupni). Žalobkyni tak skutečně mohla vzniknout představa, že jí byla žalobou nyní napadeným rozhodnutím z října 2024 odňata dávka, která jí dříve nebyla přiznána (v lednu,

resp. dubnu). Nelze však zaměňovat jednotlivá řízení, žalobkyni byl odňat doplatek v rámci režimu rozhodování o opakující se pokračující dávce od 1. 12. 2023 bez podání žádosti, žalovaný posuzoval stále znovu nárok vyplývající z žádosti 23. 10. 2023, o které bylo rozhodnuto v červenci 2024 a novou žádost o tuto dávku z prosince 2023 vyhodnotil jako novou další žádost. Jak soud také již uvedl, zatímco v režimu posuzování opakující se pokračující dávky je rozhodné období pro posouzení příjmů a výdajů tříměsíční, u nové žádosti to je pouze jeden měsíc, tj. zde listopad 2023.

33. Lze tedy popsat věc tak, že žalobkyni byla od prosince 2023 odňata dávka, avšak ta, která jí dříve BYLA přiznána, a to v červenci 2024 od října 2023. Nepřiznána jí byla dávka ve vztahu k nově podané žádosti ze dne 11. 12. 2023 od prosince 2023. Nešťastné je, že o nepřiznání dávky na základě nové žádosti bylo rozhodováno před tím, než byla žalobkyni tato dávka přiznána na základě žádosti z října 2023.
34. Soud pak ještě dodává, že pod sp. zn. 16 Ad 32/2024 bylo vedeno řízení, kde soud zamítl žalobu proti rozhodnutí ze dne 2. 10. 2024 o potvrzení zastavení řízení o žádosti o dávku ze dne 27. 11. 2023 od listopadu 2023. Žalobkyně touto další žádostí žádala opět o tutéž dávku, její žádost byla v lednu 2024 zamítnuta. Na rozdíl od výše uvedené žádosti ze dne 11. 12. 2023 ale bylo následné rozhodnutí zrušeno a bylo rozhodováno znovu. O dávce správní orgán I. st. znovu rozhodoval až 2. 7. 2024, tedy v den, kdy byla žalobkyni již dávka přiznána od října 2023. Žalovaný toto rozhodnutí dne 2. 10. 2024 potvrdil. Soud dané taktéž potvrdil jako správný postup, neboť žalobkyni nebylo možné přiznat tutéž dávku za shodné období dávku podruhé.
35. Soud žalobkyni tedy shrnuje, že postup žalovaného byl správný, kdy nyní projednávaným rozhodnutím jí dávku odňal. Není to tak, že žalobkyni bylo odňato něco, co jí nebylo přiznáno. Žalobkyni byl odejmut přiznaný doplatek na bydlení a zároveň jí nebyl přiznán ani na základě nové žádosti. Žalobkyně nesplnila podmínky pro žádnou dávku. Žalobkyni nicméně nic nebrání znovu o obdobné dávky žádat do budoucna, splní-li potřebné podmínky pro nárok na dávku. Ostatně soudu je známo, že žalobkyně tak neustále činí, kdy u zdejšího soudu je vedena celá řada obdobných řízení. Soud však opakuje, že se musí pozastavit nad nepřehledností vedení spisů o dávkách žalobkyně, kdy je obtížné získat přehled o tom, o jakou dávku žalobkyně žádala a jak bylo rozhodnuto. Jakkoli daný stav pramení z konceptu dávek za jednotlivá období v kombinaci s procesní aktivitou žalobkyně, má soud za to, že žalovaná by nepřehledný stav zmírnila uplatněním zásady 1 řízení, ve kterém by byla vydávána jednotlivá rozhodnutí. Tím by se předešlo časové nesouslednosti posuzovaných období.
36. Pro úplnost soud uvádí, že neshledal ani pochybení žalovaného ohledně výpočtu určení podmínek pro (ne)přiznání dávky. Soud odkazuje na rozsudek ze dne 4. 8. 2025, č. j. 16 Ad 14/2024 – 37, ve věci nároku na dávku na základě nové žádosti ze dne 11. 12. 2023. Soud se konkrétně zabýval přezkumem rozhodnutí žalované ve věci žádosti o příspěvek na živobytí a zároveň o doplatek na bydlení ze dne 11. 12. 2023, kdy soud rozsudkem ze dne 4. 8. 2025 rozhodnutí žalované potvrdil a žalobu jako nedůvodnou zamítl. Jednalo se sice o jiné rozhodné období (delší, tříměsíční, neboť tehdy šlo na rozdíl od nyní řešené věci o novou žádost), nicméně rozhodná období obsahují shodně měsíc listopad 2023.
37. V tomto rozsudku soud konstatoval:
38. *„Rozhodnutím ze dne 10. 1. 2024 správní orgán I. st. dávku příspěvek na živobytí nepřiznal. Uvedl, že žalobkyně byla v rozhodném období (září – listopad 2023) příjemkyní starobního*

důchodu ve výši 20 736 Kč měsíčně, dále měla v listopadu 2023 příjem z prodeje cenných papírů ve výši 20 000,43 Kč. Společně posuzovaná osoba byla ve stejném rozhodném období od 5. 6. 2023 do 17. 12. 2023 v evidenci uchazečů o zaměstnání a od 18. 12. 2023 byla zaměstnána na základě pracovní smlouvy u zaměstnavatele Výzkumný Ústav Železniční a. s. V rozhodném období neměla společně posuzovaná osoba žádné příjmy. Tyto příjmy společně posuzovaných osob se v souladu s § 9 odst. 1 písm. a) zákona o pomoci v hmotné nouzi započtou ve výši 70 % příjmů, příjmy z cenných papírů dle § 9 odst. 1 písm. c) téhož zákona ve výši 100 %. Průměrný měsíční příjem žalobkyně a společně posuzované osoby v rozhodném období činil 21 182,01 Kč.

39. Dále bylo správním orgánem I. st. uvedeno, že společně posuzované osoby užívají na základě nájemní smlouvy byt na adrese trvalého bydliště, kde hradí pravidelné náklady na bydlení. Předložené náklady činily v rozhodném období (prosinec 2023) 22 290 Kč (nájemné ve výši 14 570 Kč, záloha na vodné a stočné 840 Kč, úklid domu 720 Kč, osvětlení domu 60 Kč, likvidace odpadu 140 Kč, záloha na plyn 5 960 Kč. Doklad o výši záloh za elektřinu za měsíc prosinec 2023 nebyl doložen. Příjem společně posuzovaných osob pro účely příspěvku na živobytí činil podle § 9 odst. 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi 13 768,31 Kč. Tento příjem byl stanoven jako rozdíl částky 21 182,01 Kč a částkou přiměřených nákladů na bydlení 7 413,70 Kč. Tyto náklady byly stanoveny v maximální možné výši, tj. 35 % příjmů společně posuzovaných osob, neboť odůvodněné náklady na bydlení byly vyšší než tato částka. Dále bylo zohledněno, že má žalobkyně dietu při osteoporóze a dietu nízkocholesterolemou a dietu vysokobílkovinnou. Dále doložila také potvrzení o nutnosti dietního stravování z důvodu diabetické diety. Byla tedy zohledněna částka odpovídající té z diet, která je nejvyšší, tj. diabetická. Částka živobytí společně posuzovaných osob byla správními orgány stanovena ve výši 9 748 Kč, a to v případě žalobkyně dle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o pomoci v hmotné nouzi, dále zvýšeno podle § 29 téhož zákona, kdy částka živobytí osoby byla stanovena na 5 708 Kč, a v případě společně posuzované osoby (syna žalobkyně) dle § 24 odst. 1 písm. g) zákona o pomoci v hmotné nouzi, kdy částka živobytí syna žalobkyně byla stanovena na 4 040 Kč. Na základě uvedených skutečností bylo uvedeno, že jelikož příjem společně posuzovaných osob činil po odečtení přiměřených nákladů dle § 9 odst. 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi částku 13 768,31 Kč, která převyšuje částku 9 748 Kč, nesplňuje žalobkyně podmínky pro nárok na příspěvek na živobytí.
40. Žalovaný tyto závěry potvrdil.
41. Soud pochybení nenalezl, co se týče příjmů, bylo postupováno správně: $70\% \text{ z } 20\,736 = 14\,515,20 \text{ Kč}$; $(14\,515,20 \cdot 3 + 20\,000,43)/3 = 21\,181,01 \text{ Kč}$. Soud nenalezl ani jiné pochybení správního orgánu I. st. týkající se prováděného výpočtu.
42. V nyní řešené věci bylo, jak soud již uvedl, odlišné rozhodné období, kterým byl pouze jeden měsíc a to listopad 2023, jinak byly skutkové okolnosti z logiky věci stejné.
43. Co se týče nynějšího výpočtu, žalovaný uvedl, že žalobkyně byla v listopadu příjemkyní starobního důchodu ve výši 20 736 Kč, přičemž tento příjem byl podle § 9 odst. 1 písm. a) ZPHN započítán do výše 70 %. Žalovaný nepřehlédl, že žalobkyni byl starobní důchod vyplacen v listopadu vícekrát, kdy vysvětlil, že tomu tak je z důvodu, kdy má důchodce výplatní termín na začátku měsíce a kdy v takových případech je důchod vyplácen v předstihu. Pro výpočet byl však zohledněn pouze jeden starobní důchod – ten za měsíc listopad 2023, ostatní výplaty důchodu neměly na výpočet žádný vliv. Dále žalovaný poukázal na příjem žalobkyně z cenných papírů ve výši 20 000,43 Kč, který byl podle § 9 odst. 1 písm. c) ZPHN započítán ze 100 %. Ohledně společně posuzované osoby bylo

konstatováno, že žádný příjem neměla a od 5. 6. 2023 do 17. 12. 2023 byla vedena jako uchazeč o zaměstnání. Celkový příjem činil 34 515,63 Kč (14 515,20 + 20 000,43).

44. Co se týká nákladů, uvedl žalovaný, že byly zohledněny přiměřené náklady na bydlení, a to do maximální výše 35 %. Přiměřené náklady z příjmu 34 515,63 Kč činily 12 080,47 Kč (35 % z 34 515,63), příjem dle § 9 odst. 2 ZPHN činí 22 435,16 Kč.
45. Částka živobytí společně posuzovaných osob byla stanovena dle § 24 odst. 1 písm. a) a g) ZPHN ve výši celkem 9 748 Kč. Částka živobytí žalobkyně byla stanovena v celkové výši 5 708 Kč, přičemž se skládá z částky životního minima ve výši 4 470 Kč a navýšení z důvodu dietního stravování 1 238 Kč. Částka živobytí společně posuzované osoby byla stanovena 4 040 Kč.
46. Žalovaný na základě uvedených skutečností poukázal na § 33 odst. 2 zákona *podmínkou nároku na doplatek na bydlení je získání nároku na příspěvek na živobytí. Doplatek na bydlení lze přiznat s přihlédnutím k jejím celkovým sociálním a majetkovým poměrům také osobě, které příspěvek na živobytí nebyl přiznán z důvodu, že příjem osoby a společně posuzovaných osob přesáhl částku živobytí osoby a společně posuzovaných osob, ale nepřesáhl 1,3násobek částky živobytí osoby a společně posuzovaných osob.*
47. Následně konstatoval, že vzhledem k tomu, že příjem společně posuzovaných osob 34 515,63 Kč snížený o přiměřené náklady na bydlení 12 080,47 Kč, tedy 22 435,16 Kč, převyšoval částku živobytí společně posuzovaných osob, tj. 9 748 Kč, nárok na příspěvek na živobytí nevznikl. Proto nebyla naplněna podmínka dle § 33 odst. 2 věty první ZPHN.
48. Soud ani v tomto výpočtu pochybení žalovaného nenalezl, jeho závěry lze plně potvrdit. Žalovaný se zároveň poté, co zjistil, že u žalobkyně nebylo možné přiznat doplatek na bydlení dle § 33 odst.2 věty první ZPHN, zabýval ještě možností, že by jí tento mohl být přiznán na základě věty druhé tohoto ustanovení zákona. Dané se však rovněž nepotvrdilo.
49. V rozsudku č. j. 16 Ad 14/2024 – 37 ze dne 4. 8. 2025 zdejší soud konstatoval, že: „*Správní orgány dospěly ke shodnému závěru, že žalobkyni v rozhodném období nárok na příspěvek na živobytí nevznikl, a to z důvodu vysokých příjmů. Tato skutečnost zároveň vedla k závěru o nemožnosti získat nárok na doplatek na bydlení dle věty první § 33 odst. 2 zákona, neboť daný nárok je primárně podmíněn právě získáním nároku na příspěvek na živobytí. Dle věty druhé § 33 odst. 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi je možné podmínku prolomit, jestliže příjem osoby a společně posuzovaných osob přesáhl částku živobytí osoby a společně posuzovaných osob, ale nepřesáhl 1,3násobek částky živobytí osoby a společně posuzovaných osob. Pokud naopak příjem 1,3násobek částky živobytí přesahuje, nelze doplatek na bydlení přiznat za žádných okolností.*
50. *Na základě uvedeného byl proto nárok žalobkyně na dávku pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení správními orgány posuzován podle § 33 odst. 2 věty druhé ZPHN, správní orgány tedy zkoumaly, zda příjem žalobkyně a společně posuzované osoby (syna žalobkyně) nepřesáhl 1,3násobek částky živobytí žalobkyně a společně posuzované osoby.*
51. *Podle komentáře Zákona o pomoci v hmotné nouzi: Praktický komentář, Wolters Kluwer, Pavelková, Grunerová, Beck, k § 33: „Jedině v případě, že příspěvek na živobytí nebyl osobě přiznán z důvodu, že měla vysoký příjem, resp. její příjem (příjem společně posuzovaných osob) přesáhl částku živobytí, může této osobě nárok na doplatek na bydlení vzniknout i bez nároku na příspěvek na živobytí. A to pouze za předpokladu, pokud tento příjem sice přesáhne částku živobytí, avšak nepřesáhne 1,3násobek částky živobytí osoby (společně posuzovaných osob). Použití*

tohoto pravidla je vázáno na poměrně široké správní uvážení. Pro zjištění 1,3násobku částky živobytí osoby (společně posuzovaných osob) se počítá s částkou živobytí, která byla určena pro nárok na příspěvek na živobytí podle § 24. Taktéž příjem se pro tento případ započítává z příspěvku na živobytí, tzn. snížený o přiměřené náklady na bydlení (srov. § 9 odst. 2 a 3).“

52. *Tento výklad zastává též judikatura Nejvyššího správního soudu (srov. například rozsudek ze dne 24. 1. 2019, č. j. 7 Ads 396/2018-27). Soud v této souvislosti shledal správným výpočet správních orgánů, které uvedly, že výpočet představuje částku příjmu všech společně posuzovaných osob mínus přiměřené náklady na bydlení, což musí být méně než 1,3násobek částky živobytí všech osob, tedy konkrétně 21 182,01 Kč - 7 413,70 Kč = 13 768,31 Kč. Správní orgán prvního stupně a následně i žalovaný tak dospěli ke správnému závěru, že částka 13 768,31 Kč je vyšší než 1,3násobek částky živobytí ve výši 12 672,40 Kč, a žalobkyni tedy nevznikl nárok na dávku pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení. Žalovaný žádné pochybení správního orgánu prvního stupně neshledal a ke stejnému závěru dospěl i zdejší soud.“*
53. Citované závěry jsou platné i pro nyní řešenou věc, kdy podmínka taktéž nebyla naplněna. Konkrétně žalovaný uvedl, že bylo vycházeno z příjmu použitého v řízení o příspěvku na živobytí dle § 9 odst. 1 ZPHN po odpočtu přiměřených nákladů dle § 9 odst. 2 téhož zákona. Výše příjmů společně posuzovaných osob pro účely splnění podmínek dle § 33 dost. 2 věty druhé ZPHN činila 22 435,16 Kč, tedy částku ve výši 34 515,63 Kč sníženou o 12 080,47 Kč, což je 35 % příjmu společně posuzovaných osob. Takto vypočtený příjem je vyšší než 1,3násobek částky živobytí společně posuzovaných osob 12 672 Kč ($1,3 \cdot 9\,748\text{ Kč}$).
54. Lze shrnout, že žalobkyně nesplnila podmínky pro nárok na doplatek na bydlení ani posouzením rozhodného období tří měsíců na základě nové žádosti ze dne 11. 12. 2023, ani na základě posouzení rozhodného období jeden měsíc, což byla nyní namítaná a soudem přezkoumávaná věc.
55. Námitka žalobkyně ohledně jejího podezření, že nebyly reflektovány požadavky uvedené v rozsudku zdejšího soudu ze dne 25. 1. 2024, č. j. 13 Ad 18/2023 – 50, je taktéž nedůvodná. Žalobkyně neupřesnila, co přesně měl žalovaný podle ní porušit či nedodržet a soud žádné pochybení neshledal. Předmětný rozsudek se sice také týkal doplatku na bydlení, ale šlo o situaci, kdy nárok na dávku žalobkyni vznikl a soud se neztotožnil s provedenou metodikou výpočtu.
56. S ohledem na výše uvedené soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
57. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobkyně ve věci samé úspěch neměla a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 22.10. 2025

Mgr. Kamil Tojner, v. r.
soudce